

Praha 24. října 2018

Váš dopis zn./ze dne: **P10-102480/2018**

Č. j.: **MHMP 1663251/2018**

Počet listů/příloh: 13/0

Vyřízení námitek proti kontrolním zjištěním, uvedeným v protokolu o kontrole výkonu samostatné působnosti provedené u městské části Praha 10 na základě § 113 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti činností vykonávaných podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, č.j. MHMP 1124214/2018 (sp. zn. S-MHMP 696009/2018) ze dne 4. 9. 2018.

Odbor kontrolních činností Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „kontrolní orgán“) obdržel dne 26. 9. 2018 podání městské části Praha 10 (dále jen „kontrolovaná osoba“), učiněné Mgr. Tomášem Kosmelem, vedoucím odboru kontroly a komunikace kontrolované osoby, jehož předmětem jsou námítky proti kontrolním zjištěním obsaženým ve shora uvedeném protokolu o kontrole. Ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“) umožňuje kontrolované osobě podat námítky proti kontrolnímu zjištění uvedenému v předmětném protokolu o kontrole.

I.

Kontrolní orgán dle kontrolního řádu uvádí k níže podaným námítkám následující:

Námítka I)

Námítka směřuje proti kontrolnímu zjištění, jímž bylo konstatováno shledání pochybení kontrolované osoby v postupu v rámci vyřizování žádosti o poskytnutí informací, kdy kontrolovaná osoba nevyzvala žadatele ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) k upřesnění žádosti, a to pro přílišnou obecnost v žádosti použité formulace. Kontrolní zjištění je uvedeno pod bodem 2.3 protokolu o kontrole v případě spisu poř. č. 4/2016.

K odůvodnění vnesené námitky kontrolovaná osoba uvádí:

„V případě spisu poř. č. 4/2016 bylo kontrolní skupinou shledáno zaprvé pochybení kontrolované osoby v postupu v rámci vyřizování žádosti, neboť žadatele nevyzvala ve smyslu ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) InfZ k upřesnění žádosti, a to pro přílišnou obecnost v žádosti použité formulace. Zadruhé pak v protokolu uvádí, že ve spisu absentuje vyjádření dotčené osoby, neboť tato nebyla kontrolovanou osobou v roli subjektu povinného ve smyslu InfZ vyzvána v souladu s ustanovením § 4 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „SR“). Dle stanoviska kontrolní skupiny tak došlo k opomenutí dotčené osoby, jež se tak fakticky nestala účastníkem řízení. Zatřetí je v protokolu konstatováno, že nelze konstatovat najisto dodržení zákonné patnáctidenní lhůty pro zveřejnění poskytnuté informace způsobem umožňujícím dálkový přístup. První dvě kontrolní zjištění jsou přítom v rámci kontrolních závěrů zhodnocena jako shledaná porušení zákona.

K prvnímu kontrolnímu zjištění v rámci spisu poř. č. 4/2016, tedy že měla kontrolovaná osoba v pozici povinného subjektu dle InfZ žadatele vyzvat ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) InfZ k upřesnění v žádosti příliš obecné formulace, tato uvádí, že žadatelova žádost byla z jejího pohledu formulována dostatečně určitě, tedy nedošlo k naplnění dikce ustanovení, dle něhož se aplikuje v případě, že „je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně“. Z poskytnuté informace je navíc zřejmé, že se povinný subjekt snažil žadateli poskytnout informace i nad rámec jeho žádosti, uváděl množství doprovodných informací tak, aby byly informace poskytnuty co možná nejvíce komplexně a kvalitně (viz konkrétní spis, č. listu 9/16). Pokud by se namítaná obecnost žádosti měla vztahovat k vydanému rozhodnutí o odmítnutí části žádosti z důvodu neexistence informace, týkající se sdělení smluvních vztahů uzavřených mezi JUDr. Radmilou Kleslovou nebo jejími rodinnými příslušníky a zřízenými organizacemi městské části Praha 10, kontrolovaná osoba uvádí, že pokud povinný subjekt informací, vztahující se k jeho působnosti, fakticky v držení nemá, přičemž žádný zákon, ani podzákonný předpis mu tuto povinnost neukládá, nemůže být žádným způsobem nucen si tuto informaci opatřovat (srov. např. rozsudek KS v Hradci Králové č. j. 30 A 67/2013-50, který dovozuje, že povinnost určitou informací disponovat není založena ani ovládním, ani personálním propojením povinného subjektu a „navázaných“ právnických osob, z jejichž činnosti požadovaná informace vznikla). Lze konstatovat, že vydání rozhodnutí o odmítnutí části žádosti bylo tak v této situaci jediným správným procesním závěrem, když bod žádosti byl dostatečně konkretizován a povinný subjekt informací nedisponoval (§ 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 InfZ). Kontrolovaná osoba se tedy neztotožňuje se závěrem, že by v daném případě byl porušen zákon, když žadateli nebyla zaslána výzva k upřesnění žádosti. Kontrolovaná osoba zároveň poukazuje na skutečnost, že proti způsobu vyřízení žádosti, tj. i jejímu vymezení, co se týče rozsahu požadovaných informací, nebyl ze strany žadatele podán opravný prostředek. Z uvedeného tak lze učinit závěr, že sám žadatel neshledal co do rozsahu a srozumitelnosti žádná pochybení.

Druhé kontrolní zjištění v rámci spisu poř. č. 4/2016 se týká vyrozumění dotčené osoby v souhlasu s § 4 odst. 3 a 4 SR. Dle těchto ustanovení „správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při

rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. “: jedná se o základní zásady činnosti správních orgánů (dobré víry, ochrany veřejného zájmu, individuálního posouzení každé věci, legitimního očekávání), které se, v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 InfZ, použijí též při postupu podle InfZ. Kontrolovaná osoba k tomuto kontrolnímu zjištění argumentuje skutečností, že dotčená osoba byla informována interním sdělením ze dne 11. 1. 2016, jehož přílohou byla kopie předmětné žádosti o informace (viz konkrétní spis, č. listu 4/16). Ustanovení zároveň neurčuje formu ani způsob seznámení dotčené osoby s žádostí, která se jí bezprostředně dotýká, neukládá správnímu orgánu ani žádnou poučovací povinnost nebo povinnost dotčené osoby k podané žádosti se vyjádřit. Kontrolovaná osoba nesouhlasí s tvrzeným zjištěním, že nebyla dodržena práva dotčené osoby ve smyslu výše uvedených ustanovení SŘ.

K třetímu kontrolnímu zjištění v rámci spisu poř. č. 4 2016, dle kterého nelze s jistotou určit, zda došlo ke zveřejnění poskytnuté informace způsobem umožňujícím dálkový přístup podle § 5 odst. 3 InfZ, kontrolovaná osoba konstatuje, že jistota zveřejnění v rámci dané lhůty lze prokázat pouze výpisem ze systému. V rámci spisové dokumentace je uváděn termín zveřejnění v souhrnném případě informace (22. 1. 2016, přičemž informace byla poskytnuta 19. 1. 2016), zadává se do interního systému případů 5M.DAT a jednotlivé dozorcující osoby dostávají e-mailové potvrzení o zveřejnění od referentky, která toto zajišťuje. Kontrolovaná osoba v rámci činnosti poskytování informací podle InfZ a jejich následném zveřejňování tedy dělá maximum pro to, aby byla patnáctidenní lhůta prokazatelně dodržena. Zveřejnění lze vždy zpětně prokázat výstupem k informačního systému, kdy byla informace „nahrána“ na web. Výstup z webových stránek, který dokládá zveřejnění dne 22. 1. 2016 v 11:36 hod., byl zaslán vedoucímu kontrolní skupiny e-mailem dne 12. 6. 2018. “

K podané námitce uvádíme následující:

Žadatel v bodě č. 5 své žádosti žádá o sdělení, zda „Poskytuje nebo poskytovala p. Radmila Kleslová nebo její rodinní příslušníci na základě smluvního vztahu MČ Praha 10 nebo organizacím zřízeným MČ Praha 10 nějaké služby?“.

Kontrolní orgán má za to, že v žádosti uvedený termín „rodinní příslušníci“ je natolik široce vyložitelný, že není jasné, do jakého rozsahu má kontrolovaná osoba informace vyhledat, proto bylo namístě, aby kontrolovaná osoba vyzvala žadatele k upřesnění příslušné části jeho žádosti [dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ], což kontrolovaná osoba neučinila. Ostatně i z dokumentace založené v kontrolovaném spise č. 4/2016 vyplývá, že kontrolované osobě nebylo zcela jasné, jaký rozsah informací má poskytnout, viz: interní komunikace – e-mail ze dne 12. 1. 2016 od VED OSO adresátovi VED OKK, v němž je uvedeno: „... také nemáme informaci o tom, že by tak činil některý z příbuzných JUDr. Kleslové – ovšem příbuzenské vztahy JUDr. Kleslové nám nejsou známy.“. Navíc se v tomto případě jedná o požadovanou informaci, která se týká třetích osob. Jako první v řadě tedy bylo nutno všechny tyto osoby řádně identifikovat do spisu (i za případného využití základních registru), a to v rozsahu dle ust. § 18 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisu (dále jen „SprŘ“). Spis neobsahuje výzvu k vyjádření dotčené osoby v souladu s ust. § 4 odst. 3 a 4 SprŘ, z něhož vyplývá povinnost povinného subjektu informovat bez zbytečného prodlení dotčené osoby o možném poskytnutí informace, která se jich může dotknout, a právo potenciálně dotčených osob se k věci vyjádřit. Rovněž tak kontrolovaný subjekt nesplnil svou povinnost dotčeným osobám zaslat vyřízení

žádosti (poskytnutí informace) a v tomto případě též rozhodnutí o odmítnutí předmětné části žádosti (kdy se staly účastníky řízení podle § 27 odst. 2 SprŘ) s ohledem na umožnění těmto osobám uplatnění jejich práv (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č.j. 8 As 55/2012-62, ze dne 22.10.2014 a rozsudek NSS č.j. 1 As 189/2014-48, ze dne 17.12.2014).

Ve své námitce kontrolovaná osoba zmatečně uvádí pod označením § 4 odst. 3 a 4 SprŘ citaci znění § 2 odst. 3 a 4 SprŘ. Ustanovení § 4 odst. 3 a 4 SprŘ zní: *„Správní orgán s dostatečným předstihem uvědomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jejich práv a neohrozí-li to účel úkonu. Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.“* Z výše uvedených rozsudků NSS: Při každém poskytnutí informace by měl povinný subjekt nejprve ověřit, zda neexistují osoby, jež by mohly být poskytnutím informace dotčeny na svých právech. Tyto osoby mají práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů. V daném kontextu se na ně tedy vztahuje především ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu. Pokud takové osoby budou existovat, vyrozumí je povinný subjekt o podané žádosti a případně i uvažovaném způsobu rozhodnutí o ní; současně jim umožní hájit jejich práva, tj. v přiměřené době se k věci vyjádřit. Následně zpraví dotčené osoby o způsobu vyřízení žádosti. Pokud povinný subjekt žádosti o informaci zcela nebo zčásti nevyhoví, vydává o tom rozhodnutí o odmítnutí žádosti, proti kterému lze podat odvolání. Ze subsidiární použitelnosti správního řádu plyne účastenství dalších osob, které by mohly být účastníky řízení podle § 27 odst. 2 SprŘ kvůli svému dotčení poskytnutím informace, v řízení o vydání rozhodnutí o neposkytnutí informace či v odvolacím řízení. Jakkoli existuje veřejný zájem na bezodkladném sdělení požadovaných informací žadateli, nelze tento zájem zcela nadřadit nad zájmy dotčených osob v řízení a zbavit je základních procesních práv, která jim v řízení o žádosti přísluší. Komunikace mezi povinným subjektem a dotčenými osobami má probíhat tak, aby zásadně nebylo ohroženo vyřízení žádosti o poskytnutí informace v zákonem stanovených lhutích.

Ve spise není nijak doloženo oznámení poskytnuté informace dotčeným osobám ani oznámení rozhodnutí o odmítnutí části žádosti dotčeným osobám. Spis obsahuje doklad o tom, že bylo dne 11.1.2016 předáno Interní sdělení č.j. SZ P10-003177/2015, adresované starostce, na vědomí tajemníkovi MČ Praha 10 (uvedeny podpisy s dovětky „za KT“ a „za KS“), které obsahovalo v příloze kopii žádosti. Dále byl dle spisu dne 19.1.2016 zaslán e-mail od VED OKK adresátům SEK STA a SEK ZAS, který v přílohách obsahuje poskytnutí informace a rozhodnutí o odmítnutí části žádosti. K argumentaci, že ust. § 4 SprŘ neurčuje formu ani způsob seznámení dotčených osob se žádostí, která se jich týká, a neukládá správnímu orgánu ani žádnou poučovací povinnost uvádíme toliko, že ve spisu musí být seznámení dotčených osob se žádostí jednoznačně doloženo, jinak se na úkon pohlíží tak, jako by nenastal a dále poukazujeme na znění ust. § 4 odst. 2 SprŘ. Absence výzvy k vyjádření dotčené osoby nebo doručení rozhodnutí povinného subjektu dotčeným osobám, popř. nedostatečná identifikace dotčených osob ve spisu, která neumožní nadřízenému orgánu tyto osoby určit a doručovat jim v souladu se SprŘ, zakládá v potenciálním odvolacím řízení důvod pro zrušení rozhodnutí povinného subjektu pro nepřezkoumatelnost.

Předložený výstup z informačního systému na webové stránce (která není volně přístupná) nedokládá okamžik zveřejnění, nýbrž dokládá okamžik změny (a to jakékoliv změny, blíže

neurčené) konkrétního elektronického dokumentu, zde tedy dokumentu s názvem P10-007029-2016_19_1.pdf s datem změny 22. 1. 2016 v 11:36. Z dokladu předložených v rámci realizace kontroly na místě, tak i z dokladu zaslaných vedoucímu kontrolní skupiny (jak je avizováno v námitce), nelze jednoznačně konstatovat datum zveřejnění poskytnuté informace způsobem umožňující dálkový přístup.

Vzhledem k výše uvedenému se dle ustanovení § 14 odst. 1 kontrolního řádu námitce nevyhovuje.

Námitka II)

Námitka směřuje proti kontrolnímu zjištění, týkajícímu se dodržení zákonné 15 denní lhůty pro zveřejnění poskytnuté informace způsobem umožňujícím dálkový přístup, uvedenému pod bodem 2.3 protokolu o kontrole v případě spisu poř. č. 86/2016.

K odůvodnění vznesené námitky kontrolovaná osoba uvádí:

„V případě spisu poř. č. 86 2016, je kontrolní skupinou uvedeno, že nelze konstatovat najisto, že byla dodržena zákonná patnáctidenní lhůta pro zveřejnění poskytnuté informace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kontrolovaná osoba uvádí shodnou argumentaci, jako v případě spisu poř. č. 4 2016: V rámci spisové dokumentace je uváděn termín zveřejnění v souhrnném případě informace (25. 10. 2016, přičemž informace byla poskytnuta 20. 10. 2016), zadává se do interního systému případu 5M.DAT a jednotlivé dozorujiící osoby dostávají e-mailové potvrzení o zveřejnění od referentky, která toto zajišťuje. Kontrolovaná osoba v rámci činnosti poskytování informací podle InfZ a jejich následném zveřejňování tedy dělá maximum pro to, aby byla patnáctidenní lhůta prokazatelně dodržena. Zveřejnění lze vždy zpětně prokázat výstupem k informačního systému, kdy byla informace „nahrána“ na web. Výstup z webových stránek, který dokládá zveřejnění dne 25. 10. 2016 v 10:47 hod., byl zaslán vedoucímu kontrolní skupiny e-mailem dne 12. 6. 2018.“

K podané námitce uvádíme následující:

Předložený výstup z informačního systému na webové stránce (která není volně přístupná) nedokládá okamžik zveřejnění, nýbrž dokládá okamžik změny (a to jakékoliv změny, blíže neurčené) konkrétního elektronického dokumentu, zde tedy dokumentu s názvem P10-091200-2016_20_10.pdf s datem změny 25. 10. 2016 v 10:47. Z dokladu předložených v rámci realizace kontroly na místě, tak i z dokladu zaslaných vedoucímu kontrolní skupiny (jak je avizováno v námitce), nelze jednoznačně konstatovat datum zveřejnění poskytnuté informace způsobem umožňující dálkový přístup.

Vzhledem k výše uvedenému se dle ustanovení § 14 odst. 1 kontrolního řádu námitce nevyhovuje.

Námítka III)

Námítka směřuje proti kontrolnímu zjištění, týkajícímu se nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle InfZ, uvedenému pod bodem 2.3 protokolu o kontrole v případě spisu poř. č. 70/2017.

K odůvodnění vznesené námítky kontrolovaná osoba uvádí:

„V případě spisu poř. č. 70/2017, vedeného ve věci žádosti podané žadatelem dne 3. 8. 2017, vyřízené povinným subjektem opakovaným vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti z důvodu neexistujících informací, přičemž druhé rozhodnutí bylo nadřízeným orgánem potvrzeno, kontrolní skupina shledala závažné pochybení povinného subjektu, které opírá o interní e-mailovou komunikaci mezi vedoucími odborů ze dne 3. 10. 2017 (viz konkrétní spis, č. listu 17/30). Kontrolní skupina s odkazem na tuto komunikaci v protokolu konstatovala, že žadateli byly poskytnuty nepravdivé informace, a to vědomě, resp. že zde jsou navrženy varianty, aby povinný subjekt nemusel informace, jimiž disponuje, žadateli poskytnout. Kontrolní skupina dále zpochybnila důvěryhodnost úředních záznamů dokládajících vyhledávání požadovaných informací kompetentními složkami povinného subjektu (viz konkrétní spis, č. listu 22/30), a to např. s odkazem na záznam ze dne 25. 8. 2017, kde je uvedeno, že povinný subjekt nedisponuje jinými žádostí požadovanými informacemi, než které byly žadateli poskytnuty dne 15. 8. 2018. Kontrolní skupina uvedla, že „nadřízený orgán předložený spisový materiál nemohl nepovažovat za neúplný, neboť mu nebyly známy žádné jiné skutečnosti (např. existence zmíněného záznamu e-mailové komunikace, ve kterém se hovoří o vědomě lži povinného subjektu) a vycházel toliko z písemností, které měl v rámci odvolacího řízení k dispozici, a proto druhé rozhodnutí povinného subjektu potvrdil a odvolání zamítl“. Postup povinného subjektu ve věci předmětné žádosti byl tedy v daném případě kontrolní skupinou shledán jako nepřipustný a především nezákonný, protože rozhodl o odmítnutí žádosti v celém jejím rozsahu, aniž by pro takové rozhodnutí měla zákonnou oporu.

V případě řešené žádosti o informace žadatel požadoval poskytnutí veškerých stávajících dokumentů (např. studií, analýz, anket, stavebních posudků, cenových kalkulací, projektové dokumentace) zpracovaných za účelem znovuzprovoznění objektu KD Eden, a to od 1. 1. 2007, stavebních plánů objektu KD Eden, zápisy z jednání pracovních skupin, komisí a výborů. Kontrolovaná osoba v pozici povinného subjektu se žádostí důkladně zabývala, přičemž kompetentní odbory (odbor majetkoprávní, odbor stavební) informace vyhledávaly a nenalezly, o čemž pořídily úřední záznamy. Vzhledem k tomu bylo vydáno dne 10. 8. 2017 rozhodnutí o odmítnutí žádosti, s odkazem na § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 InfZ. Samotnému napadení žádosti, tedy vydání rozhodnutí, časově přecházela kontrola Státního oblastního archivu v Praze, provedená u kontrolované osoby dne 13. 6. 2017 na základě podnětu totožného podatele obdrženého dne 6. 4. 2018 (podaného z důvodu podezření na ztrátu dokumentů ve věci KD Eden), přičemž během této kontroly nebyly zjištěny nedostatky a nebyl shledán konflikt s archivní legislativou (§ 3 odst. 1 a § 68 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě); Státní oblastní archiv uvedl, že všechny požadované dokumenty byly nalezeny a předloženy.

Dne 24. 8. 2018 bylo doručeno na podatelnu odvolání žadatele, kde tento vyjadřoval přesvědčení, že požadované dokumenty týkající se objektu KD Eden existují, a to právě s

odkazem na závěry kontroly Státního oblastního archivu. V předávacím dopise nadřízenému orgánu povinný subjekt odkazoval na samotný protokol o kontrole provedené Státním oblastním archivem v Praze (vyhotoven dne 28. 6. 2017 pod Čj.: SOAA-I 1833 2017 9), z něhož plynulo, že kontrolujícími byly vyžádány dokumenty vztahující se ke KD Eden, a to čtyři usnesení rady, konkrétně Usnesení rady č. 837 ze dne 28. 11. 2007, Usnesení rady č. 401 ze dne 3. 6. 2009, Usnesení rady č. 1079 ze dne 6. 10. 2010 a Usnesení rady č. 413 ze dne 2. 5. 2012 v originále; byly dohledány také veškeré dokumenty k žádosti podle InfZ, která předcházela žádosti žadatele a cílila též na dokumentaci ke KD Eden. Povinný subjekt dále poukázal na skutečnost, že s uvedenými usneseními je odvolatel obeznámen, jelikož s nimi pracoval jako spoluautor článku na webové stránce (článek ze dne 9. 4. 2017, viz odkaz: <http://www.jana-komrskova.cz/news/kulturni-dum-eden-raj-nepripomina>) a umístil v tomto článku odkaz na zveřejněné přílohy informace poskytnuté na dříve podanou žádost o informace jiného žadatele, se kterou také pracuje výše uvedený Protokol o kontrole provedené Státním oblastním archivem v Praze (http://praha10.cz/Portals/0/106_zverejnene_zadosti_2017_02_%C3%BA%20or%20Priloha_23_2.pdf). Povinný subjekt konečně zdůraznil, že odvolatel těmito informacemi tedy disponuje, pracuje s nimi a je zřejmé, že z tohoto důvodu o ně již výslovně nežádal ve své žádosti o poskytnutí informace ze dne 3. 8. 2017, která je jinak totožného znění, jako žádost jiného žadatele, která je v článku zmiňována; odvolatel si byl vědom, že má veškerou existující dokumentaci ke KD Eden nyní k dispozici (v této souvislosti kontrolovaná osoba odkazuje např. na náleží Ústavního soudu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. II ÚS 2111/16, týkající se neexistence zvukového záznamu ze zasedání zastupitelstva, přičemž sama žadatelka tímto záznamem, pořízeným z vlastní iniciativy, prokazatelně disponovala; Ústavní soud přitom uvedl, že pro závěr o ústavněprávním dosahu věci má podstatný význam existence informačního deficitu na straně nositele základního práva znamenající, že tento subjekt si nemůže vytvořit na základě informace vlastní názor a ten případně odpovídajícím způsobem projevit, a ústavní stížnost stěžovatelky zamítl).

Nadřízený orgán vrátil rozhodnutí povinnému subjektu k novému projednání, zejména proto, že nebylo zcela zřejmé, že požadované informace byly skutečně vyhledávány, neboť úřední záznamy nebyly vyřizujícím odborem do spisové dokumentace přiloženy. Povinný subjekt však měl povinnost se předmětem žádosti znovu zabývat. E-mail ze dne 3. 10. 2017, který byl pro výše uvedený kontrolní závěr ke spisu poř. č. 70 2017 využit jako stěžejní podklad, je odrazem tohoto postupu. Ve-mailu ze dne 3. 10. 2017 byla uvedena zejména geneze celého, do značné míry dosti komplikovaného, případu, přičemž varianty možných řešení po rozhodnutí nadřízeného orgánu měly sloužit pouze pro představu, jak lze uvedenou žádost procesně vyřešit, neboť v okamžiku vrácení rozhodnutí je třeba ji posuzovat znovu, tedy od samého počátku jejího napadení. Odbor kontroly a komunikace, jakožto metodická složka povinného subjektu v rámci řešení žádosti dle InfZ, nemohl správný způsob vyřízení žádosti vybírat, neboť toto bylo v plné kompetenci příslušného odboru, tj. odboru majetkoprávního, potenciálně pak dotčeného odboru stavebního. Kontrolovaná osoba se nemůže ztotožnit s tvrzením, že varianty jsou navrženy tak, aby povinný subjekt nemusel informace, jimiž disponuje, žadateli poskytnout. Naopak v rámci varianty 2, tedy v doporučení poskytnutí informací, které existují (přestože vznikly před 1. 1. 2007, přičemž žadatel požadoval veškeré dokumenty až od tohoto data), je uvedeno doslova, že „tato varianta by byla asi nejsprávnější“. Zpracovatel určitě nebyl žádným způsobem naváděn, aby neposkytl jakékoli existující informace, vzniklé po 1. 1. 2007 a související s problematikou

KD Eden; byl zároveň upozorněn ze strany odboru kontroly a komunikace na případné konsekvence takového neposkytnutí. Dle názoru kontrolované osoby tak e-mail nebyl pochopen ve smyslu, ke kterému sloužil, tedy pouze metodicky s uvedením alternativ v závislosti na existenci či neexistenci požadovaných informací, která mohla být známa pouze odboru majetkoprávnímu (resp. odboru stavebnímu). Vnitřní systém Úřadu městské části je v případě vyřizování došlých žádostí o informace nastaven tak, aby odbor kontroly a komunikace sloužil jako podpora a metodické místo ve výkladu InfZ ostatním odborům či samostatným oddělením, které žádosti dle kompetencí vyřizují. Tento odbor však nemůže předjímat reálný stav a může tak vycházet pouze z informací, které mu jednotliví zpracovatelé poskytnou (v tomto případě např. typicky z úředních záznamů, založených ve spise na listu 22/30 příslušného spisu, nebo z ústních sdělení vyřizujících referentů, viz např. odrážka čtvrtá odstavce nazvaného jako „geneze žádosti pana [REDAKCE]“ v řešeném e-mailu). Nelze též neupozornit na skutečnost, že e-mailová korespondence je pouze interní poštou, nikoli důkazem o existenci požadovaných informací. Co se týče úředního záznamu ze dne 25. 8. 2017, kde je uvedeno, že povinný subjekt nedisponuje jinými žádostí požadovanými informacemi, než které byly žadateli poskytnuty dne 15. 8. 2018, je třeba říci, že jde pravděpodobně bohužel o písemnou chybu zpracovatele tohoto záznamu (došlo k záměně formulace k předchozí žádosti, kdy žadatelce byla poskytována usnesení, viz výše). Tato skutečnost však nezakládá a priori podezření z nevěrohodnosti úředních záznamů o vyhledávání informací.

Proces vyřizování žádosti byl završen potvrzením druhého rozhodnutí povinného subjektu (po podání druhého odvolání žadatele), přičemž argumentace nadřízeného orgánu, dle názoru kontrolované osoby, nebyla v žádném ohledu závislá na absenci e-mailu ze dne 3. 10. 2017. Z rozhodnutí nadřízeného orgánu (viz konkrétní spis, č. listu 28/30) lze citovat např. následující: „Vzhledem ke skutečnosti, že požadované informace nebyly konkretizovány, byl požadován bližší neurčený okruh informací, nemohl nadřízený orgán ani konstatovat, že by se jednalo o informace, které je povinný subjekt povinen mít k dispozici a že je tudíž povinen je znovu vytvořit. (...) „Nadřízený orgán se ztotožňuje s odvolatelem v názoru, že jím citovaná usnesení musela vzniknout na základě relevantních podkladů. Nicméně, tím že povinný subjekt doložil, že „informace hledal, ale nenašel“, je dán důvod pro neposkytnutí informací. (...) Z formulace žádosti tak nadřízený orgán nemá za to, že by předmětem dané žádosti byla uvedená usnesení tady povinného subjektu, jež, jak vyplývá z předloženého spisu, již poskytnuta byla.“ *Kontrolovaná osoba se tak neztotožňuje s tvrzením, že v případě přiložení e-mailové komunikace ze dne 3. 10. 2017 do spisu by nadřízený orgán nutně rozhodl ve věci jinak, když sám potvrdil rozsah požadovaných informací a skutečnost, že některými informacemi již žadatel prokazatelně disponoval.*

Kontrolovaná osoba zároveň poukazuje na složitost samotné žádosti, jejíž obsah byl v rámci posuzování chápán právě tak, že informace jsou požadovány až od 1. 1. 2007, přičemž informace staršího data k problematice KD Eden existovaly. Případnou nesprávnost postupu lze, dle mínění kontrolované osoby, spatřovat pouze v tom, že žadatel měl v takový okamžik pravděpodobně být vyzván k upřesnění své žádosti ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, pokud nebyl časový rozsah zpracovateli zcela zřejmý.

Kontrolovaná osoba shrnuje, že nesouhlasí z výše uvedených důvodů s kontrolním zjištěním, že by postup povinného subjektu ve věci předmětné žádosti byl nepřipustný, respektive nezákonný.“

K podané námitce uvádíme následující:

Byť je znění předmětné námitky značně obsáhlé, postrádá zcela jakékoli odůvodnění nesouhlasu s kontrolním zjištěním, resp. kontrolní orgán v námitce postrádá (alespoň) náznak, v čem a proč je kontrolovanou osobou shledáván nedostatek kontrolního zjištění, tedy v čem a proč kontrolovaná osoba shledává případnou nepřesnost, neúplnost, nepravdivost, nepodložení kontrolními podklady, popř. nesprávnost právní kvalifikace skutkového stavu. Jelikož absentuje základní požadavek charakterizující institut námitek dle kontrolního řádu, tedy že námitka musí obsahovat zduvodnění nesouhlasu s kontrolním zjištěním (§ 13 odst. 2 kontrolního řádu), trpí tak námitka vadou, pro kterou je bez dalšího zamítnuta jako nedůvodná.

Pro úplnost však kontrolní orgán považuje za nutné a především vhodné na vyjádřenou námitku reagovat, neboť ta obsahuje značné množství nepřesností a zavádějících sdělení. Předně se kontrolovaná osoba úvodem námitky nadbytečně zabývá chronologií daného případu. Ta je kontrolnímu orgánu již velmi dobře známa a je bezpředmětné ji znovu opakovat. Rovněž se ve znění námitky několikrát objevují sdělení, která lze označit za zavádějící či vytržená z kontextu, například:

„Kontrolní skupina dále zpochybnila důvěryhodnost úředních záznamu dokládajících vyhledávaní požadovaných informací kompetentními složkami povinného subjektu (viz konkrétní spis, č. listu 22 30), a to např. s odkazem na záznam ze dne 25. 8. 2017, kde je uvedeno, že povinný subjekt nedisponuje jinými žádostmi požadovanými informacemi, než které byly žadateli poskytnuty dne 15. 8. 2018.“

Zde kontrolní orgán zpochybnil důvěryhodnost úředních záznamu nikoliv proto, že v úředním záznamu ze dne 25. 8. 2017 zaměnila kontrolovaná osoba použitou formulaci a že se tak v něm vyskytuje písemná chyba, ale proto, že se o existenci, resp. o potřebě existence, jak úředního záznamu ze dne 25. 8. 2017, tak i úředního záznamu ze dne 14. 8. 2017, hovoří až ex post (-viz protokol o kontrole, str. 9: *Úřední záznamy ze dne 14. 8. 2017 a 25. 8. 2017 nebyly obsahem spisového materiálu předloženého (dne 8. 9. 2017) nadřízenému orgánu ve věci prvního odvolání žadatele. O potřebě jejich existence se hovoří až následně v návrhu možného vypořádání se s předmětnou žádostí uvedeném v záznamu emailové komunikace ze dne 3. 10. 2017. Zmíněné úřední záznamy se tak jeví jako nedůvěryhodné.*).

Dále:

„Odbor kontroly a komunikace, jakožto metodická složka povinného subjektu v rámci řešení žádostí dle InfZ, nemohl správný způsob vyřízení žádosti vybírat, neboť toto bylo v plné kompetenci příslušného odboru, tj. odboru majetkoprávního, potenciálně pak dotčeného odboru stavebního.“

Zde je namístě pro úplnost uvést, že v případě výkonu samostatné působnosti v oblasti činností vykonávaných podle InfZ je interní členění povinného subjektu pro potřeby poskytování informací zcela irrelevantní. Jedná se o výstup povinného subjektu jako celku.

Také:

„Kontrolovaná osoba se nemůže ztotožnit s tvrzením, že varianty jsou navrženy tak, aby povinný subjekt nemusel informace, jimiž disponuje, žadateli poskytnout. Naopak v rámci varianty 2, tedy v doporučení poskytnutí informací, které existují (přestože vznikly před 1. 1. 2007, přičemž žadatel požadoval veškeré dokumenty až od tohoto data), je uvedeno doslova, že „tato varianta by byla asi nejsprávnější“. Zpracovatel určitě nebyl žádným způsobem naváděn, aby neposkytl jakékoli existující informace, vzniklé po 1. 1. 2007 a související s problematikou KD Eden: byl zároveň upozorněn ze strany odboru kontroly a komunikace na případné konsekvence takového neposkytnutí.“

Zde kontrolní orgán pro úplnost konstatuje, že v návrzích možného řešení předmětné žádosti o poskytnutí informací, uvedených v emailové komunikaci ze dne 3. 10. 2017, jež je obsahem předmětného spisu poř. č. 70/2017, je ve variantě 1 kontrolovanou osobou doslova uvedeno: *„nadále pokračovat v tom, že nic nemáme. Argumentaci neměnit. Nicméně bylo by nutné, aby byly nějaké podklady ve spisu, které by řekly, že skutečně nic nemáme. Možný problém: dřív nebo později se na to beztak dle mého přijde“*. Ve variantě 3 kontrolovaná osoba doslova uvádí: *„věc opět odmítnout a ve věci stavebních plánů apod. použít speciální ustanovení stavebního zákona, podle kterého tyhle věci bez souhlasu vlastníka dávat nemusíme. Možný problém: opět tím de facto řekneme, že jsme lhali (tj. dřívě tvrdíme, že to nemáme a teď, že ano, ale že to stejně nemůžeme dát z jiného důvodu). Problém by navíc mohl být, že by [redacted] si šel vyžádat souhlas vlastníka. To je kdo? MČ? Pak se obrátí na ZMČ nebo RMČ, mohl by to být opravdu větší problém.“* Ve variantě 4 kontrolovaná osoba doslova uvádí: *„věc opět odmítnout na neexistující informace. Začít nicméně vše psát tak, že žádost chápeme tak, že vše co chce tak chce od roku 2007. Předpokládám, že stavební plány a projektová dokumentace jsou staršího data (jestli ne tak by to byl problém). Jazyková formulace k tomu trochu nabádá. V úředních záznamech by už nikdo vlastně nemusel mít obavy, že by snad lhal. V takovém případě určitě podá odvolání, které skoro určitě vyhraje, tj. věc se nám opět vrátí. Možná budeme vypadat za hlupáky, ale už ne za lháře. Pak by se věc musela posoudit znovu. K informacím by se nicméně určitě dostal.“* Ze všech tří výše uvedených variant možného řešení předmětné žádosti o poskytnutí informací lze vyčíst pouze to, jak by se kontrolovaná osoba mohla, a to i obstrukčním postupem, vyhnout poskytnutí požadovaných informací. Ve variantě 2 kontrolovaná osoba doslova uvádí: *„poskytnout co máme (stavební plán, projektová dokumentace, apod.) a vy zbytku opět vydat rozhodnutí o odmítnutí části žádosti. Tato varianta by byla asi nejsprávnější, ale de facto tím řekneme, že jsme všem lhali.“* Zde je v námitce vyzdvihnutá věta (*„tato varianta by byla asi nejsprávnější“*) neúplná, čímž je vytržena z kontextu celého jejího znění (viz. výše). V této variantě se přímo nehovoří o návrhu, jak se vyhnout poskytnutí požadovaných informací; v této variantě se již natvrdo hovoří o skutečnosti, že kontrolovaná osoba některé žádosti požadované informace k dispozici má(!), a že by jejich poskytnutí bylo nejsprávnější (?), ale že tím by kontrolovaná osoba přiznala, že lhala. Nad výše uvedené je nutné rovněž uvést, že žadatel nepožadoval veškeré dokumenty od data 1. 1. 2007. Dle znění žádosti požadoval žadatel od data 1. 1. 2007 poskytnutí veškerých stávajících dokumentů zpracovaných za účelem znovuzprovoznění objektu KD Eden (např. studií, analýz, anket, stavebních posudků, cenových kalkulací, projektové dokumentace). Další žádosti požadované informace již nebyly časově omezeny a byly jimi stavební plány objektu KD Eden a zápisy z jednání pracovních skupin, komisí a výborů. Chápat tedy žádost tak, že žadatel požaduje veškeré dokumenty od data 1. 1. 2007 je pro kohokoli, kdo ovládá alespoň základy českého jazyka, zcela nepřijatelné.

Rovněž:

„Kontrolovaná osoba se tak neztotožňuje s tvrzením, že v případě přiložení e-mailové komunikace ze dne 3. 10. 2017 do spisu by nadřízený orgán nutně rozhodl ve věci jinak, když sám potvrdil rozsah požadovaných informací a skutečnost, že některými informacemi již žadatel prokazatelně disponoval.“

Zde kontrolní orgán uvádí, že žádné takové tvrzení se v protokolu o kontrole nenachází.

Zároveň:

Kontrolovaná osoba zároveň poukazuje na složitost samotné žádosti, jejíž obsah byl v rámci posuzování chápán právě tak, že informace jsou požadovány až od 1. 1. 2007, přičemž informace staršího data k problematice KD Eden existovaly. Případnou nesprávnost postupu lze, dle mínění kontrolované osoby, spatřovat pouze v tom, že žadatel měl v takový okamžik pravděpodobně být vyzván k upřesnění své žádosti ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, pokud nebyl časový rozsah zpracovateli zcela zřejmý.

Zde lze konstatovat zcela zavádějící sdělení kontrolované osoby ve vztahu k obsahu žádosti. Obsah žádosti je zcela zřejmý, a to i s vymezením časového rozsahu u některých požadovaných informací. Základní znalost českého jazyka absolutně vylučuje pochopení obsahu žádosti v tom smyslu, že jsou jejím prostřednictvím požadovány veškeré informace až po datu 1. 1. 2007. S časovým vymezením jsou požadovány jen některé informace, ostatní nejsou žádostí nijak časově omezeny. O záměru pochopení žádosti jinak, než jak (dle kontrolujícího orgánu zcela jednoznačně) zní, se hovoří kontrolovanou osobou např. v návrzích možného řešení předmětné žádosti o poskytnutí informací, z čehož je patrné, že kontrolovanou osobou byla žádost pochopena dle jejího znění, avšak následně ji kontrolovaná osoba začala účelově chápat jinak (viz návrh varianty 4 možného řešení žádosti, zmíněný v emailové komunikaci ze dne 3. 10. 2017, jež je obsahem předmětného spisu poř. č. 70/2017), a to proto, aby žádosti požadované informace nemusela žadateli konečně poskytnout.

Vzhledem k výše uvedenému je námitka shledána jako nedůvodná. V daném případě postupovala kontrolovaná osoba proti smyslu InfZ, jelikož rozhodla o odmítnutí žádosti podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ v návaznosti na ustanovení § 2 odst. 4 InfZ, přestože požadované informace, resp. některé z požadovaných informací, má k dispozici. Proto se dle ustanovení § 14 odst. 1 kontrolního řádu námitce nevyhovuje.

Námitka IV)

Námitka směřuje proti kontrolnímu zjištění, jímž bylo konstatováno shledání nesprávného postupu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací, uvedenému pod bodem 2.3 protokolu o kontrole v případě spisu poř. č. 103/2017.

K odůvodnění vnesené námitky kontrolovaná osoba uvádí:

„V případě spisu poř. č. 103/2017 k žádosti o informace, týkající se četnosti vyvážení tříděného odpadu, bylo kontrolní skupinou v protokolu uvedeno, že vzhledem k předmětu žádosti nelze jednoznačně konstatovat, že by absence zmíněných údajů měla vést ke zvolenému postupu kontrolované osoby, tedy k odložení žádosti. Zvolený postup kontrolované osoby se tak jeví nesprávným.

Povinný subjekt v daném případě vyzval žadatele k doplnění chybějících osobních údajů v žádosti, jímž bylo datum narození a adresa trvalého pobytu, a to v souladu s § 14 odst. 5 písm. a) InfZ. V podmínkách povinného subjektu rozhodnutí, zda v případě absence osobních údajů vyzve či nevyzve žadatele k doplnění těchto údajů, a to v závislosti na požadovaných informacích, svědčí jednotlivým zpracovatelům žádosti (kompetentní odbory či samostatná oddělení povinného subjektu). V daném případě došlo k vyzvání žadatele s největší pravděpodobností z důvodu, že informací o důvodu četnosti svozu tříděného odpadu disponuje především Magistrát hlavního města Prahy; z tohoto důvodu si povinný subjekt nemohl být jistý, zda informace půjde jednoduše poskytnout, naopak hrozilo odmítnutí žádosti z důvodu neexistence požadované informace ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ. Kontrolovaná osoba tak nesouhlasí s kontrolním zjištěním, že by v každém případě bylo postaveno najisto, že informace šlo jednoduše poskytnout a žadatel tak nemusel být vyzván k doplnění chybějících údajů. Kontrolovaná osoba v minulosti zároveň v mnoha případech informace poskytla i při chybějících údajích žadatele, což potvrzuje skutečnost, že zasilání výzev k doplnění údajů není rutinní a automatickou praxí.“

K podané námitce uvádíme následující:

Argument kontrolované osoby, že „v podmínkách povinného subjektu rozhodnutí, zda v případě absence osobních údajů vyzve či nevyzve žadatele k doplnění těchto údajů, a to v závislosti na požadovaných informacích, svědčí jednotlivým zpracovatelům žádosti (kompetentní odbory či samostatná oddělení povinného subjektu)“ neobstojí, jelikož, jak již bylo uvedeno ve vypořádání námitky III), je v případě výkonu samostatné působnosti v oblasti činností vykonávaných podle InfZ interní členění povinného subjektu pro potřeby poskytování informací zcela irelevantní. Jedná se o výstup povinného subjektu jako celku.

Další, v námitce uvedený argument, že „v daném případě došlo k vyzvání žadatele s největší pravděpodobností z důvodu, že informací o důvodu četnosti svozu tříděného odpadu disponuje především Magistrát hlavního města Prahy; z tohoto důvodu si povinný subjekt nemohl být jistý, zda informace půjde jednoduše poskytnout, naopak hrozilo odmítnutí žádosti z důvodu neexistence požadované informace ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ.“ rovněž neobstojí, protože pokud kontrolovaná osoba nespatořovala svou působnost stran poskytnutí požadované informace, jak uvádí ve své námitce, neměla žadatele vyzvat k doplnění žádosti, ale měla žádost odložit, a to z důvodu, že se požadované informace nevztahují k působnosti kontrolované osoby [§ 14 odst. 5 písm. c) InfZ].

Konečně k argumentu, že „kontrolovaná osoba tak nesouhlasí s kontrolním zjištěním, že by v každém případě bylo postaveno najisto, že informace šlo jednoduše poskytnout a žadatel tak nemusel být vyzván k doplnění chybějících údajů.“ uvádí kontrolní orgán toliko, že takovéto kontrolní zjištění, tedy že by v každém případě bylo postaveno najisto, že informace šlo

jednoduše poskytnout a žadatel tak nemusel být vyzván k doplnění chybějících údajů, není v protokolu o kontrole nikde uvedeno.

Vzhledem k výše uvedenému se dle ustanovení § 14 odst. 1 kontrolního řádu námitce nevyhovuje.

II.

Kontrolním orgánem nebylo žádné ze shora uvedených námitek kontrolované osoby vyhověno, nedochází tak ke změně znění protokolu o kontrole. Dle ustanovení § 18 kontrolního řádu je dnem doručení vyřízení námitek kontrolované osobě kontrola ukončena.

S pozdravem

Ing. Zdena Javornická

pověřena řízením Magistrátu hlavního města Prahy
podepsáno elektronicky

Vážený pan

Ing. Vladimír Novák

Starosta

Městská část Praha 10

Vršovická 1429/68

101 38 Praha 10

ID datové schránky: imb7wg

